

frivilligt eller tvungent Salg, vil det være umuligt at faa Selskabets samtlige Gjendele og maaste udestaaende Fordringer realiserede til en saadan Pris.

Da Aktieselskabet i en Række af Aar har været og vedblivende er ude af Stand til at opfylde sine Forpligtelser over for Staten, synes den naturligeste Vej at have maattet være den, at lade Aktieselskabet gaa fallit. Staten har 1ste Prioritet i alle Selskabets Gjendele. Og for saa vidt som dens Fordringer ikke blive dækkede ved Værdien af de overtagne Ejendomme, kunde den jo hyderligere lægge Beslag paa de udestaaende Fordringer, navnlig Renterne af Selskabets Aktiekapital, for saa vidt som disse ere garanterede af St. Croix's Kolonialkasse, hvorved altsaa Afviklingen af dette Mellembærende mellem Kolonien og Aktieselskabet gik over i Statens Hænder. Det vilde da komme til at bero paa Størrelsen af den Sum, til hvilken Regerierne ved tvungent Salg vilde kunne udbringes, om der af Aktieselskabets Fordringer paa Kolonialkassen vilde blive noget tilovers til Udbetaling til Aktieselskabet — tillige vil det selvfølgelig ogsaa bero paa, hvor stor en Sum det maa siges, at Kolonialkassen virkelig skylder Aktieselskabet. Regeringen har ikke i sit Lovforslag opgivet denne Sums Størrelse, men foreslaet i al Umindelighed at tilbagebetale Aktieselskabet det oprindelige Aktieløb med 30 pCt. samt hyderligere 4 pCt. deraf aarligt for Tiden fra 1ste April 1888 — altsaa en rent vilkaarlig valgt Sum.

Som udviklet i Lovforslagets Motiver er Regeringen i 1887 bleven tvungen til at overtage Statskassens Pant til Brugelighed i Henhold til D. L. 5—7—8, da Selskabet bestemt vægrede sig ved at fortsætte Driften. Saa længe Staten staar i dette Forhold, maa den aflægge Regnskab for Driften til Aktieselskabet. Dette kan ikke vedblive, det volder Staten ej alene Besvær, men Hindring i Virksomheden. Og Spørgsmaalet er da: kan Erstatning og i givent Fald

hvor stor, tilkomme Aktieselskabet, naar Staten tiltager sig Ejendomsret over Regerierne?

Aktieselskabet synes at gaa ud fra, at der hos Kolonialkassen tilkommer Aktionærerne 5 pCt. af den oprindelige Aktiekapital (1,070,000 Kr.) for 10 Aargange, 535,000 Kr., samt 5 pCt. af Preferenceaktier (345,000 Kr.) for 9 Aargange, 155,250 Kr., og Regeringen synes ogsaa at anerkende dette, idet den i Lovforslaget mener at burde tilbyde Aktionærerne dels 30 pCt. af Aktiebrevet med vedhæftede Kupons, dels 60 pCt. af den fratilippede Kupons paalydende Værdi (men da med tilsvarende Afdrag paa de 30 pCt. for Aktiebrevet, hvis Kupons ere fratilippede). Aktieselskabet grunder sit Krav om Kuponerens Indløsning derpaa, at St. Croix's Kolonialraad har garanteret 5 pCt. aarlig Rente af den indbetalte Aktiekapital.

Mindretallet kan ikke, henholdende sig til Lov af 25de Februar 1876 og Anordning af 16de Juni 1876, anerkende Berettigelsen af dette Krav:

Lov af 25de Februar 1876.

Finansministeren bemyndiges til at udlåne indtil 2,000,000 Kr. til et Aktieselskab med det Formaal at fremme Sukkerproduktionen paa St. Croix ved Anlæg og Drift af Fællessukkerfogerier.

Dog paa Betingelse:

- 1) Aktiekapitalen indbetales i Statskassen og Laanet maa ikke være større end den samtidig indbetalte Aktiekapital.
- 2) Alle Udbetalinger til Anlægget ske ved Statskassen.
- 3) Forrentning og Afdrag sker aarlig med 7 pCt., hvoraf 5 pCt. er Rente af Restlaan og Resten Afdrag.
- 4) En Kommission paa 2 Medlemmer skal paa Ministeriets Vegne øve Kontrol med Foretagendets Sværskættelse.
- 5) For Laanet og Renterne tager Staten 1ste Prioritet i Selskabets samtlige Gjendele.